Палахкотить гроза понад Дунаєм.
Скипають води. І чорніє мла.
З'єдналось пекло з громовистим раєм.
Хвала Іллі, що гримотить, хвала!

Земля хитнулась. Зойкнула. Зникає
У спалахах мигавиць. І пішла
Луна Балканами в степи безкраї
Й спинилася у вигині крила

Лелеки над Дніпром... Така потуга
Мільярдів вольт, де грозова напруга
Зневажить враз і відстані і час.

А над Дунаєм, де клекоче злива,
Враз смуга світла сонячна пролилась.
О протиріччя, що вражають нас!
Вішеград